

натоварени) полета, преминаването на граничните бразди на които е било нежелано от страна на субект с друг групов произход или принадлежност.

Социопространствената хоризонтализация, приземеността към най-долните слоеве на социалната структура, ингруповата закрепостеност и др. под. са обуславяли и възпроизвеждали отношенията на ромската битност и душевност с **культурните процеси и явления в съответното (тотално или регионално) социално пространство**. Парцелираността на ромската екзистенция, подчинена на груповата самодостатъчност, е водила неизбежно до възприемане на определени щрихи от физиономията на традиционно-культурния живот на другите доминиращи етноси в собствено ромското жизнено и духовно-культурно пространство. Дифузията на феномени от традиционната народна култура в пределите на субкультурния живот на ромските общности е пораждала специфични симбиози на етнокултурно съсъществуване и субординиране. Това на свой ред, от една страна, е скъсявало дистанцията между пребиваващите в общи пространствени територии (географски и социални) разноетнични субекти – ромски и на други етноси, а, от друга страна, е увеличавало отстоянието между различните цигански групи, които са инфильтрирали в културната си физиономия и битност разнопорядкови културални пластове и инвенции, принадлежащи на различни етнични (етно-культурни и етнерелигиозни) субекти, допълнително е стимулирало ингруповата им херметизация, самодостатъчност и изолираност от „чуждите“.

Социопространствената дислокация на ромите по особен начин изразява своята разноликост и спрямо влиянието и на **езиковите доминанти в пределите на конкретното пространство**. От една страна, на основата на ингруповата изолираност са се съхранявали и възпроизвеждали отделни ромски говори, които са били и своеобразен културен и социопространствен „щит“ спрямо инвазиите и домогванията на лингвокултурните аспирации на други ромски групи или на други етнични и лингвистични общности. От друга страна, тъкмо тази лингвокултурална и вътрешногрупово дефинирана обособеност и автономност са въпроизвеждали в социалното пространство (в бита, празнично-обредната и друга дейност на дадената